

Ingrid Stuksrud,
Ypacarai,
Paraguay. S.A.

Til Ekko juli 1967

Artikkel.
ca. 570 ord.

"GJEV EG VAR I EIT VARMARE LAND!"

av

Ingrid Stuksrud.

Hvor ofte sang vi ikke slik heime i Norge på sure høst-
dager og iskalde vinterdager! Itropene måtte det da være ideelt å bo.
Tenk å slippe å fryse mer!

Nå bor vi i Paraguay, et subtropisk land, med et klima be-
skrevet som 3 måneders med vinter og 9 måneders helvete. Foreløbig har
vi bare opplevet en del av vinteren, og mer enn en gang har vi sunget:
"Gjev eg var i eit varmare land!" Særlig i begynnelsen frøs vi mer enn
vi hadde godt av. Men så lærte vi å kle oss ordentlig. Om natta hender
det at vi ligger med både pysjamas og treningsoverall eller stillongs.
Ungene bruker like mye klær på seg her som på de kaldeste vinterdagene
heime. De har tilmed lue og votter. Og det er nesten kaldere inne enn
ute, for husene er bygd slik at de skal være kjølige under varmetida.
Vi er så heldige at vi har en norsk ovn med oss. Røret har vi satt ut
gjennom vinduet, for her er ingen pipe. Så når ovnen trekker, kan vi få
det riktig lunt og koselig inne.

Heldigvis er ikke alle dager kalde og regnfulle. Det
er riktig mange gode solskinnsdager akkurat som en gammeldags, norsk
sommer. Og da liker vi oss! - - -

Tenk om det åndelige klima hadde ~~godt som disse deilige~~

vært like godt som disse deilige sommerdagene! Men også åndelig sett kan vi synge: "Gjev eg var i eit varmare land!"

Å, hvor kaldt her er! Folk lever i et åndelig mørke, forblindet av katolisismens Maria-dyrkelse. I Norge veit folk flest forskjell på godt og vondt, rett og galt, ditt og mitt. De gjør ikke det alltid her dessverre. Ei hushjelp kan godt tenke som så: "Misjonærkona har tolv kopper, og de er fem personer. Heime hos oss har vi ni kopper, og vi er ni mennesker i huset. Jeg tar to kopper. Da blir det mer rettferdig fordelt."

Det er ingen skam her i dette landet å ha både tre og fire unger uten å være gift. Alle ungene kan godt ha forskjellig far. Når en mann skjønner at det kan komme til å bli forpliktelser med hensyn til underhold av en unge, forsvinner han rett og slett. Noe ansvar vil han ikke ha, takk. Den stakkars jenta sitter igjen med alt. Her er ikke snakk om kjærlighet. Her er alle seg sjøl nærmest.

"Gjev eg var i eit varmare land!" Å, hvor Paraguay trenger vekkelse, så her kunne bli et varmere åndelig klima! Her har aldri vært noen stor vekkelse. En og annen har greidd å bryte med katolisismens sterke band, men det store flertall vandrer i totalt mørke. De trenger Jesus! Det er bare Han som kan hjelpe dette stakkars folket ut av uføret. Han elsker også paraguayerne, ~~og~~ og det er derfor Han har kalt oss hit ut. Vi mener det ikke så alvorlig om vi av og til synger: "Gjev eg var i eit varmare land!" Vi stortrives her i dette nye fedrelandet vårt, for vi veit at det er her Gud vil ha oss. Vi er satt her for å være lys i mørke, for å spre litt solskinn i et kaldt og hardt åndelig klima. Vi er så enig i det Haldis Moren Vesaas sier i det lille, vakre diktet: "Vårt ansvar": "Det er mange ikring deg som frys,

ver du eit bål,
strål varme ifrå deg.

Det hjelper da litt, nokre få forfrosne
at DU er varm."